

40 NĂM LINH MỤC

CHA ÉLIZALDÉ

PHẠM CÔNG THÀNH

1966 - 2006

Tại căn nhà trên ngọn đồi thành Navarre, thuộc xứ Basque miền Bắc Tây Ban Nha, ngày 7.3.1937 cậu bé Julian Elizaldé chào đời. Lớn lên trong một gia đình hạnh phúc vui vẻ êm đềm bên cha mẹ đạo đức cùng với bảy anh chị em.

Năm 10 tuổi Julian được cha mẹ cho vào tiểu chủng viện, cậu cảm thấy không chút hài lòng sống trong nội trú vì cậu không muốn xa gia đình. Có lần cậu đã tìm cách trốn khỏi chủng viện, nhưng „muru sự tại nhân, thành sự tại Thiên“, cậu đành ca bài „xin vâng“.

Năm 1956 Julian vào Nhà Tập Dòng Tên thuộc Tỉnh Dòng

Léon. Càng lớn Julian càng đẹp trai, thông minh, dĩnh ngộ, đàn giỏi hát hay, say mê âm nhạc.

Năm 1961 nhà dòng gửi sang Việt Nam tu học. Tại đây Julian như cá gặp nước, nhất là sống giữa dân tộc Việt Nam hiền hòa, cần mẫn, chăm chỉ, hay cười, thích làm thơ, âm ngữ Việt Nam lại du dương như một cung đàn, phù hợp với tâm tính Julian. Julian vui sướng chọn cho mình tên Việt Nam „Phạm Công Thành“.

Ngày 29 tháng 4 năm 1966 thầy Julian Elizaldé Phạm Công Thành, đã cùng với thầy Gomez và 12 thầy Việt Nam được Đức cha Giuse Phạm

Văn Thiên, Giám Mục Bình Dương, truyền chức linh mục tại Vương Cung Thánh Đường Sài Gòn.

Sau khi nhận chức linh mục cha Elizaldé Phạm Công Thành, vâng lệnh bề trên nhận bài sai đến Huế làm cha giáo tại trường trung học Tín Đức. Tại đây cha đã được mọi người trân quý và tất cả học trò kính yêu.

Trong biến cố Mậu Thân 1968 tại cô đô Huế, cha Thành và cha bề trên là cha Armand de Pelsemaeker bị Việt cộng bắt giam một tuần lễ trong khi nơi này người dân vô tội bị Việt cộng dã man sát hại và chôn sống trên cả ngàn người, gây tang tóc đau thương cho quê

huong Việt Nam. Một tháng sau cha được cử đi Tây Ban Nha để theo học tâm lý và làm nhà tập năm thứ ba.

Trở về quê hương tham dự khóa học kéo dài 2 năm, cha thường về thăm lại căn nhà xưa trên ngọn đồi thân quen mà suốt tuổi thơ ấu đã tung tăng đùa bỡn với bạn bè - thăm cha mẹ và anh chị em.

Sau khóa học, tháng 10 năm 1970 cha Phạm Công Thành về lại Việt Nam và nhận trách nhiệm Giám đốc thư viện Trung Tâm Đắc Lộ, và dạy học tại trường trung học Minh Đức, Sài Gòn. Tại đây cha đã tổ chức sinh hoạt thanh niên, hướng dẫn các khóa tĩnh tâm theo phương pháp linh thao, khơi dậy lửa thương yêu mãnh liệt của Chúa Giêsu trong khối thanh niên sinh viên công giáo. Nhờ những hạt giống tốt được cha gieo dưỡng từ thời sơ khởi ấy đã hun đúc và cung cấp những tinh hoa đức tin vững vàng cho ngày hôm nay tại trong nước cũng như hải ngoại.

Vào ngày Lễ Thánh Y Nhã (31.7.1972), cha đã khấn trọng dịp cha Bê Trên Cả của Dòng Tên Pedro Arrupe thăm viếng Sài Gòn.

Năm 1975 Việt cộng chiếm cứ miền Nam, tự do tôn giáo không có, các sinh hoạt thanh niên bị cấm ngặt, nhưng nhờ Chúa soi sáng, cha đã tổ chức các khóa linh thao chui ở nhà dòng St. Paul, các tham dự viên từng người rải rác bằng xe đạp đến địa điểm tĩnh tâm một cách thư thả, công an Việt cộng không hề phát hiện được, vì lần nào cha cũng cảnh giác

thật kỹ càng.

Tháng 7 năm 1976 bị trục xuất ra khỏi Việt Nam, cha đến Hoa Kỳ giúp xứ tại (Vớ Đen) Denver, Colorado. Tại đây cha tụ họp năm sinh viên trước kia khi còn ở Việt Nam đã sinh hoạt với cha để tâm sự và cầu nguyện. Tháng 7 năm 1977 cha hướng dẫn khóa tĩnh tâm linh thao đầu tiên tại Sedalia Retreat House, Denver, Colorado.

Làm cha xứ ở Denver nhưng lòng cha luôn ao ước phục vụ Cộng đồng Việt Nam, nhất là luôn nghĩ đến đoàn chiên đang tỵ nạn tại các nước Đông Nam Á. Sau khi tìm được một linh mục thay thế, cha xin bề trên qua phục vụ tại Phi Luật Tân, làm hiệu trưởng trường trung học của Dòng Tên ở Manila song cha luôn tìm đến trại tỵ nạn để tổ chức cắm phòng, và an ủi nhiều người không phân biệt lương giáo.

Năm 1981 theo lời yêu cầu liên li và lòng kiên nhẫn bền chí của anh chị Tạ Đức Cường cùng nhu cầu phát triển của cộng đồng người Việt ở Mỹ mỗi ngày càng thêm đông, nên cha Bê Trên Cả của Dòng Tên lại sai cha về Hoa Kỳ làm tuyên úy cho nhóm Tĩnh Tâm Hải Ngoại, mà ngày nay trở thành Phong Trào Đồng Hành (CLC). Cũng từ năm 1981 cha đã đi giảng linh thao tại Bắc Mỹ, Canada, Hawaii, Japan v.v...

Năm 1991 cha về Roma làm trợ úy cho Phong Trào CLC Thế Giới, thời gian này cha đi khắp trên thế giới, hết Châu Mỹ La Tinh, lại Âu Châu, Á Châu, Mỹ Châu, Canada, Úc Châu.... Sau hai nhiệm kỳ cha

được sai làm linh hướng cho đại học dòng Tên Bellarmino tại Rôma.

Năm 1995 chúng tôi mời cha qua Đức giảng linh thao. Ngay trong điện thoại cha đã nói với lời lẽ thật dễ thương :“Cha rất mừng có diễm phúc được chị mời qua Đức hướng dẫn các bạn đến gặp Chúa. Sở dĩ cha nói và giảng tiếng Việt, vì với tư cách linh mục thì cha là một linh mục Việt Nam. Vì thế cha cảm ơn con mời cha đến giảng tĩnh tâm cho anh chị em, và cha nghĩ đây là một diễm phúc mà Chúa muốn cha nhận lời“. Gia đình chúng tôi hãnh diện đón tiếp cha cũng như đón tiếp cha Dominici Đỗ Minh Trí, đặc biệt cả hai cha rất thích món ăn Việt Nam, nhất là phở và chả giò, riêng cha Thành lại thích ăn cay, vì thế trong bữa ăn nào chúng tôi cũng để sẵn một đĩa ớt đỏ tươi.

Sau mỗi khóa chúng tôi đều nhận được những chia sẻ qua điện thoại hoặc khi gặp gỡ các tham dự viên nhắc về những giai thoại, những thí dụ mà cha dùng giảng trong khóa. Có chị nói với tôi : Cha Thành thật tuyệt vời, cha dùng chữ Việt Nam hay hơn mình luôn. Em

nhớ cha nói : khi đầu óc mà nghĩ linh tinh thì hành động lúng túng lung tung. Nhóm chúng tôi sau một khóa linh thao được cha giảng thí dụ về „Cái ổ gà“ làm anh chị thích thú quá, cứ mỗi lần họp nhóm là luôn đem „cái ổ gà“ ra áp dụng vào những lỗi lầm phạm đi phạm lại. Một bác lớn tuổi mỗi lần gặp tôi đều hỏi thăm sức khỏe cha và luôn luôn nhắc đến bài giảng „anh Cửa“ hoặc „bác sĩ tê liệt“ v.v... Có em chia sẻ: mình đọc Kinh Thánh thì có dụ ngôn một con hoang đàng, mà khi cha giảng thì hai con hoang đàng hay quá và ý nghĩa quá!. Một tham dự viên trẻ: khi cha giảng về những con chiên đi tìm đồng cỏ non xanh mà ăn chứ không chịu ăn cỏ già (khô) thì cha phát biểu bao tử con chiên này „đài các“.

Tôi còn nhớ 1996 trong khóa linh thao mùa chay tại nhà Concordia, nhóm Y Nhã I tại Đức mới ra đời dưới sự chứng kiến của cha, nhóm sống thật khỏe, thật mạnh, đầy thương yêu, nay nhóm Y Nhã 10 tuổi lại đang èo uột. Hy vọng qua cơn èo uột nhóm sẽ trở nên mạnh mẽ hơn.

Hôm nay, mừng 40 năm linh mục của cha, chúng con được diễm phúc đón cha trong khóa tĩnh tâm này. Xin dâng lời tạ ơn Thiên Chúa đã ban cho Giáo hội Việt Nam chúng con một món quà vô giá : cha Phạm Công Thành.

Xin Thiên Chúa luôn gìn giữ cha, ban cho cha dồi dào sức khỏe, đầy ơn khôn ngoan.

Tạ ơn Chúa, cảm ơn cha.

Nguyễn Thi

Tình Trời

Tình trời thăm thăm đậm sâu
Nào ai thấu hiểu nhiệm màu cao siêu
Đòi cao loang máu Chúa yêu
Chết treo thập giá một chiều năm xưa.

Nơi Ngài tình sử đẩy đưa
Từ thời sáng tạo say sưa con người
Dựng bằng đất nín thở hơi
Trao ban sự sống bằng lời thánh thiêng.

Con người lúc ngã lúc nghiêng
Vào đường sa ngã, tội riêng tây trời.
Dấu sao Thiên Chúa cao vời
Thương ban Con Một làm người như ta.

Lòng nhân từ Chúa bao la
Bắc cầu nhân loại giao hòa trời cao.
Tình Ngài biển sóng dạt dào
Dâng hơi thở cuối, máu đào đổ ra.

Lời Ngài vang vọng gần xa
Chứa chan nhựa sống, nở hoa tâm hồn.
Ngài luôn hiện hữu trường tồn
Trong hình Thánh Thể cội nguồn hồng ân.

Mời con tiến bước lại gần
Gẫm suy lời Chúa, thấm nhuần tình yêu.
Xin cho con thấu hiểu nhiều
Tình trời bát ngát, thủy triều cao dâng.

CH